

COMMISSIE VAN BEROEP BETAALD VOETBAL VAN DE KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het beroep

De tuchtcommissie betaald voetbal (hierna: tuchtcommissie), heeft bij beslissing van 30 oktober 2023 de heer A. Verschueren (hierna: appellant) veroordeeld tot een uitsluiting van deelname aan competitie- play-off-, en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die waarop het 1^e elftal van zijn club drie (3) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, alsmede in de kosten van de mondelinge behandeling, wegens ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler tijdens de op 28 oktober 2023 gespeelde wedstrijd Sparta Rotterdam – RKC Waalwijk.

Tegen deze beslissing is op 2 november 2023 namens appellant beroep ingesteld.

De commissie van beroep betaald voetbal (hierna: commissie van beroep) heeft de zaak mondeling behandeld op 13 november 2023. Hierbij waren aanwezig de aanklager betaald voetbal (hierna: aanklager), de secretaris van de aanklager en appellant, bijgestaan door de heer K. Valkenburg (jurist Sparta Rotterdam).

Tijdens de mondelinge behandeling is ook kennisgenomen van de wedstrijdbeelden.

2. Het verloop van de procedure

De aanklager heeft appellant op 30 oktober 2023 ten laste gelegd dat hij zich tijdens de op 28 oktober 2023 gespeelde wedstrijd Sparta Rotterdam – RKC Waalwijk schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler. De aanklager heeft appellant daarvoor een schikkingsvoorstel gedaan waarin appellant – kort gezegd – voor het spelen van drie (3) wedstrijden wordt uitgesloten.

Dit schikkingsvoorstel is door appellant niet geaccepteerd en de zaak is op 30 oktober 2023 door de tuchtcommissie mondeling behandeld. De aanklager heeft bij de tuchtcommissie gevorderd om appellant wegens ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler te veroordelen en hem een straf op te leggen van drie (3) wedstrijden uitsluiting.

De tuchtcommissie achtte het ten laste gelegde feit bewezen en besloot tot het opleggen van de eerder vermelde straf.

Tegen de beslissing van de tuchtcommissie heeft appellant tijdig beroep ingesteld.

3. De gronden van het beroep

In het beroepschrift en ter zitting van de commissie van beroep zijn namens appellant de volgende redenen aangevoerd.

Appellant betwist primair dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel. Aangevoerd wordt dat er van buitensporige inzet geen sprake is. Gesteld wordt dat gezien de afstand van waar appellant de sliding inzet en hij dit bijna vanuit stilstand doet, er geen sprake is van hoge snelheid. Verder wordt betwist dat de gezondheid van de tegenspeler vanwege buitensporige inzet in gevaar zou zijn gebracht. Appellant zette de sliding over de grond met de voet naar beneden in. Hij raakte zijn tegenspeler op de voet en niet op de enkel of hoger op het been. Ook wordt het oordeel van de tuchtcommissie betwist inhoudende dat de enkel van de tegenspeler door de actie van appellant dubbelklapte. Gesteld wordt dat gezien het raakpunt onder de voet het onmogelijk lijkt dat de enkel van de tegenspeler hierbij dubbelklapt. Ter staving van dit standpunt wordt ter zitting een tweetal

foto's van desbetreffende tegenspeler (*de heer Bakkali*) getoond. Aangevoerd wordt dat op deze foto's te zien is dat Bakkali bij een schijnbeweging vaak dezelfde beweging maakt en dat diens voet bij het maken van de schijnbeweging op eenzelfde manier wordt neergezet, te weten op de buitenkant van de voet, wat meer verklaart over het "dubbelslaan" van de enkel. De voet van Bakkali staat hierdoor al schuin en appellant stelt dat het toeval is dat dit tegelijk gebeurt met het raakmoment. Verder wordt aangevoerd dat de tegenspeler niet geblesseerd is geraakt, aangezien hij drie dagen later weer heeft kunnen spelen.

Daarnaast wordt namens appellant gesteld dat voor de beoordeling of sprake is van buitensporige inzet dan wel of appellant het risico heeft genomen om de gezondheid van de tegenstander in gevaar te brengen het ook van belang is waar de tegenstander precies geraakt wordt. De plek van het lichaam waarop de tegenstander wordt geraakt, heeft immers invloed op de kans op het oplopen van blessures. Gesteld wordt dat het raken boven de schoen en rond de knie vele malen ernstigere gevolgen kan hebben dan het raken van de speler onderop de voet, zoals in het geval van appellant. Daarnaast wordt ter vergelijking ter zitting gewezen op een tweetal foto's van overtredingen betreffende ernstig gemeen spel die ook zijn bestraft met een rode kaart. Op de ene foto is een speler te zien waarbij het been van de grond is, de noppen vooruit en de tegenstander op de enkel wordt geraakt. Appellant stelt dat bij hem het been juist laag is, de voet schuin en waarbij de stand van de voet ook wezenlijk anders is dan bij de speler op de foto. Daarnaast wordt een foto getoond van een andere speler die door de tuchtcommissie is vrijgesproken van ernstig gemeen spel. Appellant vraagt de commissie van beroep om te beoordelen met welke van de getoonde overtredingen de overtreding van appellant meer overeenkomsten heeft en stelt dat er geen sprake is van ernstig gemeen spel.

Subsidiar wordt aangevoerd dat de straf gematigd dient te worden. Gesteld wordt dat bij het nemen van een sliding altijd een bepaald risico wordt genomen en deze risico's er in het voetbalspel bijhoren. Appellant neemt inderdaad een risico met de inzet van zijn sliding maar met het been laag op de grond en de voet naar beneden is dit risico wel aanvaardbaar. Gesteld wordt dat de overtreding die appellant heeft begaan, vergeleken met andere overtredingen, in de categorie van een lichte overtreding valt en dit ook bij het opleggen van een eventuele strafmaat zou moeten blijken.

Appellant stelt verder zich niet te kunnen vinden in verzwaring van de strafmaat wegens recidive. Bij een voetbalovertreding - waar hier sprake van is – sluit het zwaardere straffen op recidive niet aan bij het doel en de strekking van de recidive sanctie. Tevens wordt gesteld dat het gezien het internationale voetbal verkeer niet meer van deze tijd is om spelers die langer in Nederland te voetballen zwaarder te straffen dan spelers die binnen Europa van het ene naar het andere land vertrekken.

Op basis van het bovenstaande stelt appellant primair dat het aan hem ten laste gelegde ernstig gemeen spel niet bewezen kan worden en subsidiar dat een eventuele straf gematigd dient te worden.

4. Het standpunt van de aanklager

De aanklager stelt dat appellant zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel en wijst daarbij op de omschrijving van ernstig gemeen spel in regel 12 van de Spelregels Veldvoetbal 2023/'24 (hierna: Spelregels). Ernstig gemeen spel wordt daar omschreven als een tackle of het aangaan van een duel waarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht. Tevens wordt onder ernstig gemeen spel ook verstaan een speler die naar een tegenstander springt in een duel om de bal te veroveren, hetzij van voren, van opzij of van achteren, en dit doet met een of beide benen, met buitensporige inzet of waarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht.

De aanklager stelt dat voor een bewezenverklaring voldoende is om vast te stellen dat appellant voorwaardelijk opzet heeft gehad.

Hiervan is sprake als een speler door de wijze waarop hij een duel aangaat of een sliding inzet bewust de aanmerkelijke kans heeft aanvaard dat hij de veiligheid van zijn tegenspeler in gevaar heeft gebracht. Volgens de aanklager is in het geval van appellant daar sprake van en kan op basis van de beelden en het dossier het tenlastegelegde ernstig gemeen spel wettig en overtuigend bewezen worden verklaard.

De aanklager stelt dat de verklaring van de scheidsrechter overtuigend is aangezien de scheidsrechter blijkens de beelden erg dicht op de situatie stond, vrij zicht had en geen moment twijfelde. Daarnaast baseert de aanklager zich op de verklaringen van de assistent-scheidsrechter en de vierde official - voor zover die verklaringen zien op het element gestrekt been - en de verklaringen van de VAR, de assistent VAR en de betreffende tegenspeler. Op basis van deze bewijsmiddelen stelt de aanklager dat vastgesteld kan worden dat appellant met gestrekt been en zijn noppen vooruit op hoge - ofwel enige snelheid - het duel is aangegaan en de tegenspeler op zijn voet heeft geraakt waarbij de voet van de tegenspeler dubbelklapt, terwijl de bal niet gespeeld kon worden. De aanklager stelt dat er ook sprake is van hoge snelheid, niet omdat er een aanloop wordt genomen maar juist omdat appellant vanuit stilstand een sprong met gestrekt been en de noppen vooruit op de voet van zijn tegenspeler maakt. Appellant heeft met deze wijze van inkomen bewust de aanmerkelijke kans aanvaard dat de veiligheid van zijn tegenspeler in gevaar werd gebracht. Zijn actie is aan te merken als het met buitensporige inzet aangaan van het duel waardoor de gezondheid in gevaar is gebracht.

Strafeis

De aanklager stelt dat bij ernstig gemeen spel normaliter een schikkingsvoorstel wordt aangeboden van drie wedstrijden waarvan één wedstrijd voorwaardelijk. In deze zaak is dat ook het uitgangspunt. Bij het bepalen van de strafeis heeft de aanklager echter ook de strafkaart van appellant in ogenschouw genomen. Appellant heeft in 2019 en 2022 ook een rode kaart gekregen voor ernstig gemeen spel. Hiervoor is appellant ook bestraft. Gelet op de laatste veroordeling is sprake van recidive binnen twee jaar. Daarom acht de aanklager een strafeis van drie wedstrijden onvoorwaardelijk passend en geboden. De aanklager handhaaft derhalve zijn eis zoals gevorderd in eerste aanleg, te weten een uitsluiting van drie wedstrijden onvoorwaardelijk.

5. De beoordeling door de commissie van beroep

De appellant verzet zich in beroep zowel tegen de bewezenverklaring van het ten laste gelegde feit als tegen de hoogte van de in eerste aanleg opgelegde straf.

De commissie van beroep overweegt als volgt.

In regel 12 van de Spelregels is bepaald dat *“een tackle of het aangaan van een duel waarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht”*, moet worden bestraft als ernstig gemeen spel. Bij de beoordeling of er sprake is van ernstig gemeen spel is de intentie van een speler bij het aangaan van een duel niet doorslaggevend, maar wel de uiterlijke verschijningsvormen en de mate van gevaarstelling.

Op basis van het dossier en de beelden staat vast dat appellant met versnelde pas vanuit stilstand een tackle inzet en met gestrekt been en de noppen vooruit met kracht inkomt en daarbij zijn tegenstander hard op de binnenkant van diens voet raakt, terwijl de bal op dat moment niet meer binnen speelbereik is. Naar het oordeel van de commissie van beroep bracht appellant door op voornoemde wijze een tackle in te zetten de veiligheid van de tegenstander in gevaar. De commissie van beroep neemt hierbij ook in ogenschouw dat de voet van de tegenspeler naar binnen klapt op het moment dat appellant hem raakt en de tegenspeler – blijkens zijn verklaring - hierdoor ook pijn heeft opgelopen.

Het verweer van appellant, dat de voet van de tegenspeler door diens loopstijl al scheef stond en het gezien het raakpunt onder de voet onmogelijk lijkt dat de enkel van de tegenspeler dubbelklapte door de actie van appellant, volgt de commissie van beroep niet. Op basis van de beelden kan vastgesteld worden dat de voet van de tegenspeler naar binnen klapt nadat appellant zijn tegenspeler hard raakt op de binnenkant van diens voet. Doordat appellant op zodanige wijze een actie heeft ingezet – met versnelde pas, gestrekt been en de noppen vooruit, terwijl de bal niet binnen speelbereik is – kon hij zijn ingezette tackle niet meer aanpassen en raakt hij zijn tegenspeler hard op diens voet waardoor hij de veiligheid van zijn tegenspeler in gevaar heeft gebracht. Van een toevallige samenloop – zoals bepleit – is dan ook geen sprake.

Het verwijt dat appellant in dit geval wordt gemaakt, ligt in het maken van een tackle waarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar is gebracht. Anders dan namens appellant naar voren is gebracht, is het in dit geval, gelet op de begripsomschrijving van ernstig gemeen spel, niet vereist dat ook sprake is van buitensporige inzet. Voor de strafbaarheid van ernstig gemeen spel is gelet op artikel 19 lid 2 van het Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal (hierna: RTBV) opzet, schuld, nalatigheid of onzorgvuldigheid vereist. De commissie van beroep is van oordeel dat appellant minstgenomen onzorgvuldig heeft gehandeld als bedoeld in artikel 19 lid 2 RTBV. Daarmee is aan de voorwaarden voor strafbaarheid wegens ernstig gemeen spel voldaan.

6. De bewezenverklaring

De commissie van beroep acht bewezen dat appellant zich tijdens de op 28 oktober 2023 gespeelde wedstrijd Sparta Rotterdam – RKC Waalwijk schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler.

De bewezenverklaring steunt op de navolgende bewijsmiddelen:

1. De schriftelijke verklaring d.d. 29 oktober 2023 van de scheidsrechter, de heer S. van der Eijk, zakelijk kort weergegeven en luidende:

“In de 67^e minuut van de wedstrijd zag ik dat dhr. Verschueren overtreding maakte op zijn tegenstander met buitensporige inzet en met deze overtreding de gezondheid van zijn tegenstander in gevaar bracht. Ik zag dat dhr. Verschueren een late tackle inzette met gestrekt been en zijn noppen vooruit en zijn tegenstander hard op binnenkant van zijn voet raakte. Hierbij zag ik ook dat de enkel van de tegenstander van dhr. Verschueren ‘door klapte’. Daarnaast zag ik dat dhr. Verschueren geen enkel mogelijkheid had om de bal te spelen. Ondanks dat het contact op de voet was, vond ik dat er sprake was van ernstig gemeen spel en heb ik direct de rode kaart getoond.”(...)

2. De schriftelijke verklaring d.d. 28 oktober 2023 van de VAR, de heer A. Bos, zakelijk kort weergegeven en luidende:

“Ik zag dat de scheidsrechter floot voor een overtreding van nr 10 sparta. Ik zag dat hij de rode kaart toonde aan hem. Ik zag op de beelden dat hij de tackle inzette met hoge snelheid en met buitensporige inzet. Ik zag dat hij hierbij zijn tegenstander raakte op de voet. Ik zag dat de bal buiten speelbereik was toen hij deze tackle inzette.”

3. De schriftelijke verklaring d.d. 30 oktober 2023 van de assistent VAR, de heer M. Osseweijer, zakelijk kort weergegeven en luidende:

“(…) ik zag dat de nummer 10 van Sparta een harde tackle inzette tegen de 11 van RKC. Ik zag dat de scheidsrechter floot voor deze overtreding en hiervoor de rode kaart toonde.

Vervolgens zag ik op de herhaling van de beelden dat de nummer 10 van Sparta hard in kwam en daarbij met een gestrekt been en de noppen vooruit zijn tegenstander raakte op de voet/enkel, waarbij hij de gezondheid van zijn tegenstander in gevaar bracht (...)"

4. De op zitting getoonde camerabeelden.

7. De kwalificatie

De commissie van beroep kwalificeert het bewezenverklarde als een overtreding van artikel 19 RTBV juncto regel 12 van de Spelregels, te weten het gebruiken van ernstig gemeen spel jegens een tegenstander.

8. De strafoplegging

De commissie van beroep heeft bij het bepalen van de straf in ogenschouw genomen de aard en ernst van de overtreding, de strafkaart van appellant en hetgeen bij de behandeling ter zitting naar voren is gekomen, alsmede de genoemde strafmaxima in artikel 22 lid 1 sub c RTBV en de strafrichtlijnen in paragraaf 3.6 van het Handboek competitiezaken betaald voetbal 2023/24.

Namens appellant is gesteld dat appellant door de wijze waarop hij zijn sliding heeft ingezet een aanvaardbaar risico heeft genomen en de straf zoals opgelegd door de tuchtcommissie disproportioneel is. Dat standpunt volgt de commissie van beroep niet. Zoals hierboven uiteengezet is er van een correcte sliding - dus glijdend over de grond waarbij de bal gespeeld wordt - geen sprake geweest. Appellant komt met versnelde pas, gestrekt been en de noppen vooruit in op zijn tegenstander en raakt zijn tegenstander hard op de binnenkant van diens voet en raakt daarbij de bal niet. Op het moment dat appellant zijn tegenstander raakt, is de bal ook niet meer binnen speelbereik. De commissie van beroep acht de door de tuchtcommissie opgelegde straf niet disproportioneel. In de vergelijking met andere overtredingen ziet de commissie van beroep geen gronden voor matiging van de straf.

Daarnaast neemt de commissie van beroep – evenals de aanklager en tuchtcommissie - bij het bepalen van de strafmaat in aanmerking dat op de strafkaart van appellant twee aantekeningen zijn vermeld inzake ernstig gemeen spel, laatstelijk op 27 februari 2022. In artikel 22 lid 2 sub b RTBV is bepaald dat de strafmaxima verhoogd kan worden indien een lid zich binnen twee jaar na de laatste aantekening op de strafkaart opnieuw schuldig maakt aan een strafbaar feit (behoudens een feit waarvoor alleen een waarschuwing is gegeven). Het verweer dat deze bepaling niet zou zien op voetbalovertredingen als de onderhavige – zoals bepleit door appellant – gaat niet op omdat het berust op een onjuiste opvatting. Ernstig gemeen spel is een strafbare overtreding die valt onder de omschrijving van 'een strafbaar feit' zoals opgenomen in voornoemde bepaling. Tot slot slaagt ook het verweer van appellant niet dat het gezien het internationale voetbalverkeer niet meer van deze tijd is om spelers die langer in Nederland voetballen zwaarder te straffen dan spelers die binnen Europa van het ene naar het andere land vertrekken. Spelers die in de Nederlandse voetbalcompetities uitkomen, zijn immers gebonden door de reglementen en besluiten van de KNVB en daarin is opgenomen dat recidive meegewogen kan worden bij het bepalen van de strafmaat. De commissie van beroep ziet in hetgeen appellant hieromtrent heeft aangevoerd geen aanleiding om de regelgeving ten aanzien van de betekenis van recidive bij het bepalen van de strafmaat buiten beschouwing te laten.

Alles overwegende ziet de commissie van beroep geen aanleiding om af te wijken van de eis van de aanklager in beroep en de straf zoals deze door de tuchtcommissie is opgelegd. De commissie van beroep bevestigt de strafoplegging van de tuchtcommissie tot een uitsluiting van drie (3) wedstrijden.

9. De beslissing

De commissie van beroep bevestigt de beslissing van de tuchtcommissie waartegen het beroep is ingesteld, met verbetering van gronden.

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 6. is vermeld.

Het bewezenverklaarde is strafbaar zoals onder 7. is omschreven.

Appellant is ter zake van eerder vermelde overtreding strafbaar.

Appellant wordt, met ingang van 14 november 2023, uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1^e elftal van zijn club drie (3) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld.

Hierop wordt in mindering gebracht de tijdens de periode van de automatische uitsluiting gespeelde bekerwedstrijd IJsselmeervogels – Sparta Rotterdam d.d. 1 november 2023.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van Sparta Rotterdam, in beroep begroot op € 450,-.

Aldus beslist op 13 november 2023 door mr. [REDACTED], voorzitter, [REDACTED] en [REDACTED], leden, bijgestaan door mevr. [REDACTED], secretaris.